

Publicerad 2014-11-17 22:03 av pluralice

Att bli dödad eller fly

Men om det vore så enkelt
skulle fred slipas ner i betong
med hjälp av en bågfil,
och terrorism skulle förintas
i sorlet från ett barnkalas.
Frihet skulle vara en självklarhet,
diskriminering en omöjlighet
och anarkismen ett tecken på fred.
Olikhet skulle vara en likhet
och acceptans vardag,
när ingenting var skadlig norm
för trasiga buteljer.

Friheten skulle finnas i nyktert tillstånd
utan minsta bittra eftersmak
av soliga rus och alkoholkonsumtion
varje ensam vardagskväll.
Och ensamheten skulle utrotas
med hjälp av drakflockar,
reptiler vid namn skäggagamer.

Skäggiga damer som min pappa sade.

Han skulle sluta dricka,
sluta skämma ut oss med rosiga kinder
och pussar som hamnade fel.
Jag skulle inte bli lämnad i natten
i okända städer,
med handen låst runt skammen.
Godispåsarna skulle aldrig vara fulla
i kompensation för misstagen
när han aldrig gjorde dem längre,
och ljudet som kom från skrivmaskinen
skapade ett nytt universum
där inte ens minnena skulle finnas kvar.
Ordbajsandet var en livsnödvändighet
och ett helt accepterat levnadssätt
för alla de tankfulla antifascister
som hade drömmar
men inget barnsligt mod.

Den röda lackfärgen
som skrapats av från bilens sida
skulle vakna till liv,
bli en ny kontinent,
seglandes över världshaven.
Ropandes "rösta rätt, rösta rött!"
Och tro mig, det skulle inte ens behövas
i min egen lilla värld.
För där är alla eftertänksamma,
vänner med varandra,
en planet utan minsta förtryck.
Utan sociala konstruktioner
som de binära könen
i en vegansk korvkiosk
där datorer brändes på bål
och tolvåringar hoppade runt elden
i förskräcklig soldans
istället för att de skulle skapa
förskräckliga ord
med sina fingertoppar.
Döda någon på andra sidan
den flottiga skärmen.

Om det nu vore så enkelt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pluralice med Poeter.se id #48452 innehar upphovsrätten